

behoefte bestaat aan een eenvoudige, klinisch bruikbare methode, zou het van belang zijn de volgende twee vragen beantwoord te zien:

a. Hoe zijn de uitkomsten van de pH-bepalingen met de antimoon-electrode in eenvoudige media met bekende pH, bijv. de fosphaatmengsels van SÖRENSEN?

b. Hoe zijn de uitkomsten van de pH-bepalingen in plasma, uitgevoerd met de antimoon-electrode van BRINKMAN en BUYTENDIJK, in vergelijking met die, met de waterstof-electrode verkregen?

Mochten hierbij geen bevredigende uitkomsten worden verkregen, dan, doch ook slechts dan, is daarmede de methode van BRINKMAN en BUYTENDIJK veroordeeld. Blijken evenwel de antimoon-electrode en de waterstof-electrode overeenkomstige waarden te geven, dan hebben WESTENBRINK c.s. juist de onbruikbaarheid van de methodes van CULIEN en VAN HAWKINS aangetoond.

Groningen,
24 Juni 1929

S. A. WESTRA,
assist. Interne Afd. Acad. Ziekenhuis.

DE ARTS DIE ONDER COMMANDO STAAT.

De verdienstelijke verdediger onzer beroepsbelangen collega PINKHOF laat zelden een gelegenheid voorbijgaan om over militair geneeskundige instellingen en personen iets onvriendelijks te zeggen. Nu is de klacht van een doktersvrouw „uit een verland" voor hem een aanleiding om eenige enormiteiten ten beste te geven (bldz. 2983). Ongeveer veertig jaar geleden, vertelt hij, was er een militair hospitaal, waar de jonge officieren van gezondheid, die een operatie bijwoonden, steeds in de houding moesten staan.

Over veertig jaar geleden kan ik collega PINKHOF beter inlichten. Ik kwam toen in Utrecht aan en werd met mijn jaargenooten door de oudere collega's w.o. ZWAARDEMAKER, STRAUB en DE HAAN zeer heusch als collega ontvangen en wegwijs gemaakt. Hetzelfde in Amsterdam door VAN RIJNBERK sr., VAN LIER, KUIPER e.a. Ook verschillende andere militaire hospitalen bezocht ik, doch nergens werden door mij dergelijke onmogelijke toestanden aangetroffen als P. beschrijft. Waardeering heb ik nog steeds voor de collegiale, heusche wijze, waarop wij jongeren werden behandeld.

En van dezelfde kracht is P.'s verhaal van den kolonel-arts die een verdienstelijk militair specialist den dienst uitgedrukt zou hebben, met de beoordeeling „heeft geen militair voorkomen, bezoekt de societeit niet". Ik heb de reeks Inspecteurs van VAN HASSELT, TIMMERMANS, BINNENDIJK tot TEN HAVE toe allen gekend en kan gerust verklaren, dat een dergelijk geval, mocht het zich hebben voorgedaan, niet de militaire specialist, doch de kolonel, spoedig zijn ontslagbrief zou hebben thuis gekregen. Ik kan dan ook niet anders dan betreuren, dat dergelijke nonsens in ons zoo degelijk *Tijdschrift* een plaats heeft kunnen vinden.

Breda, Juni 1929.

J. A. ROMEYN
e. o. d. O. v. G. I. L.

Aan de door ROMEYN genoemde feiten zal niemand twijfelen, die de door hem genoemde personen kent of gekend heeft.

Hij gelieve evenwel ook de door mij genoemde feiten, voor welke waarheid ik instaat, als juist aan te nemen.

H. PINKHOF.